

Antje Gertrud Hofmann

## **Copiii hipersensibili**

**Mesagerii iubitori  
ai Universului**

Traducere în limba română  
Roxana Durdureanu

## Cuprins

|                                                                                                |    |
|------------------------------------------------------------------------------------------------|----|
| Introducere.....                                                                               | 9  |
| Cum se recunosc<br>copiii hipersensibili? .....                                                | 13 |
| Procrearea și nașterea,<br>din punct de vedere spiritual.....                                  | 18 |
| Sugarii și copiii mici<br>hipersensibili .....                                                 | 25 |
| Dezvoltarea naturală<br>a unui copil hipersensibil .....                                       | 32 |
| Copiii hipersensibili<br>în cadrul școlii .....                                                | 39 |
| De ce au mare nevoie<br>copiii hipersensibili .....                                            | 51 |
| Osul sfenoid, un indicator<br>important al sindromului HSC.....                                | 69 |
| Consumul de zahăr și vaccinurile – un test<br>de rezistență pentru copiii hipersensibili ..... | 80 |
| Copiii hipersensibili<br>și hiperactivitatea .....                                             | 84 |

|                                                                     |     |
|---------------------------------------------------------------------|-----|
| Ce îi stresează pe copiii<br>hipersensibili .....                   | 96  |
| Copiii hipersensibili<br>și tensiunile din familie .....            | 109 |
| Ajutor și susținere pentru<br>copiii hipersensibili .....           | 120 |
| O perspectivă asupra viitorului<br>copiilor hipersensibili .....    | 132 |
| Adulții hipersensibili .....                                        | 137 |
| Doăsprezece reguli de aur<br>pentru persoanele hipersensibile ..... | 149 |
| Psihogramele persoanelor<br>hipersensibile .....                    | 152 |
| Atacurile energetice asupra<br>persoanelor hipersensibile .....     | 159 |
| Studii de caz .....                                                 | 162 |
| Exercițiu de relaxare .....                                         | 170 |
| Literatură de specialitate .....                                    | 173 |

## Introducere

Odată cu intrarea în noul mileniu, ne-a fost prezisă o schimbare de mentalitate spirituală pentru care au existat între timp multe semne. De exemplu, a fost evidentă o orientare mai puternică spre viața spirituală și dorința unui stil de viață mai conștient. Se poate observa și prezența tot mai mare a copiilor hipersensibili și sensibili, care par să susțină această schimbare.

Evident, în momentul de față se nasc tot mai mulți copii care conștientizează foarte clar și intens tot ceea ce se întâmplă în jurul lor și care par să aibă puteri mentale speciale. Din păcate, acești copii, mai ales datorită structurii lor senzoriale sensibile, nu se integrează foarte ușor în lumea noastră, orientată spre performanță. Uneori, parcă aceste calități sufletești sensibile de pe „planeta performanței” sunt aproape nedorite și trebuie suprimate. În același timp, tot mai mulți oameni își dau seama că bunurile materiale obținute până acum au ușurat traiul în mod vizibil, dar nu ar putea niciodată să faciliteze mulțumirea emoțională profundă și pe termen lung. Satisfacția dorită poate fi atinsă doar dacă oferim mai mult spațiu valorilor spirituale în lumea noastră, orientată spre bunurile materiale.

Uneori, parcă aceste calități sufletești sensibile de pe „planeta performanței” sunt aproape nedorite și trebuie suprimate. În același timp, tot mai mulți oameni realizează că deși bunurile materiale le-au făcut viața mai ușoară, acestea nu vor putea exprima niciodată mulțumirea profundă și de lungă durată la care aspiră.

Îndelungata împlinire profundă poate fi atinsă doar dacă acordăm valorilor spirituale mai mult spațiu în lumea noastră marcată de lucrurile materiale.

Așadar, nu este de mirare că copiii din ce în ce mai sensibili sunt „trimiși” pe pământ în această fază a schimbării. Ei ne arată zi de zi că mai există și o altă cale, o cale care este pavată nu numai cu „plăci de beton” materiale, ci și cu „pietre prețioase” spirituale.

În ultimii ani, am lucrat tot mai mult cu copii care inițial și-au găsit drumul spre mine, deoarece fuseseră clasificați ca având „probleme de dezvoltare și deficiențe în învățare”. Unii dintre acești copii au caracteristici specifice care îi disting în mod clar de copiii cu deficiențe de învățare. Mă refer la problema de bază a acestor copii, respectiv sindromul HSC (Highly Sensitiv Child Syndrome, în traducere: Sindromul Copilului Hipersensibil).

Sensibilitatea este o trăsătură naturală a fiecărei ființe. Similară cu instinctul animalelor, sensibilitatea și intuiția servesc inițial omului ca fiind cel mai bun sistem de orientare și avertizare timpurie, cu ajutorul căruia poate înțelege și poate evalua conexiunile inaccesibile intelectului. Acest sistem de avertizare timpurie a fost mult mai accentuat în timpurile îndepărtate primitive, pentru că pe atunci era vorba, printre altele, de identificarea inamicilor în sălbăticie cât mai devreme posibil, apoi, prin activarea mecanismului de fugă-luptă pentru a-și proteja viața. Fuga sau lupta? Aceasta a fost întrebarea decisivă. Situațiile periculoase trebuiau recunoscute, analizate și procesate „urgent”. Cu cât este mai sensibilă percepția, cu atât mai mare este șansa de supraviețuire în caz de urgență. În unele situații, a fost, de asemenea, necesar să se aștepte până când inamicul a trecut. Alegerea celei mai potrivite și mai semnificative soluții strategice a fost sarcina intuiției și sensibilității. Așadar, intuiția și sensibilitatea au fost calități care au avut de-a face cu lupta pentru supraviețuire - strategii pentru conservarea speciei.

În lumea noastră puternic tehnologizată, aceste calități nu par a fi foarte cerute, deși sunt încă foarte utile, atunci când sunt folosite într-o manieră vizată. Din păcate însă, acestea sunt adesea

clasificate drept deranjante și uneori chiar suprimate în mod deliberat. Societatea este interesată de educarea unor ființe doritoare și capabile, având ca rezultat încadrarea elevilor într-o schemă de performanță viabilă, în mare parte în detrimentul abilităților lor intuitive.

## Cum se recunosc copiii hipersensibili?

Copiii hipersensibili au o sensibilitate și o intuiție extraordinar de puternică încă de la naștere. Ei sunt capabili să absoarbă rapid și precis forme de gândire inconștiente, sentimente și energii din mediul lor și să le evalueze în funcție de vârstă și de stadiul de dezvoltare. În același timp, acești copii sunt foarte sociabili. Ei manifestă adesea un simț al justiției extrem de puternic și dorința de a ajuta. Nu rareori, ei joacă roluri de protectori, de ajutoare și de mediatori pentru prieteni și colegi de clasă, căutând mereu să ofere un sprijin plin de afecțiune. De obicei, aceștia au o fire foarte calmă și echilibrată și, de asemenea, au multă imaginație și creativitate. Iubesc natura (flora și fauna). Ei sunt foarte interesați de religie și de temele spirituale. Uneori, chiar și la vârste fragede, acești copii au percepții extrasenzoriale (clarviziune, claraudiție etc.) care pot fi foarte impresionante și intense. Unii au cunoștințe și amintiri din viețile anterioare și chiar vorbesc într-o limbă străină după scurt timp. Uneori, acești copii le pot explica chiar și părinților lor surprinși de ce se întâmplă acest lucru.

Alții, de exemplu, sunt capabili să-și părăsească trupurile în timpul somnului pentru a se juca cu prietenii care și-au părăsit trupurile în același timp. Chiar înainte să pregătesc manuscrisul acestei cărți, mi s-a „întâmpat” să iau legătura cu o doamnă care mi-a povestit că în copilărie a petrecut multe săptămâni în spital imobilizată în ghips. În acea perioadă, în spitale nu existau jocuri sau televiziune pentru copii, iar timpul de vizitare era foarte limitat. Cu toate acestea, nu s-a plictisit deloc, pentru că și-a părăsit în mod regulat trupul pentru a se juca cu sufletele copiilor, ale căror corpuri se aflau în aceeași situație ca a ei. Aceste suflete de copii au izbucnit exuberant și au experimentat, la nivel spiritual, toate mișcările pe care nu le-au putut face pe plan fizic. La un moment dat, pe când era internată în acel spital, în același salon se afla un copil pe moarte, sub terapie intensivă. Sufletele celor doi copii s-au întâlnit în afara corpurilor lor și s-au jucat fericiți și exuberanți, fără a acorda atenție circumstanțelor fizice tragice din viața lor lumească. În cele din urmă, „îngerii luminii” au venit plini de iubire pentru a-l lua pe celălalt copil. Doamna care mi-a spus această poveste a fost un copil hipersensibil, care la acea vreme nu a înțeles de ce toată lumea era atât de tristă în jurul patului acelui copil mu-

ribund, căci ea văzuse singură cât de bine se descurca. În felul acesta, ea învățase că moartea noastră lumească este o naștere sau un nou început în lumea spirituală. Astăzi ea lucrează ca vindecător spiritual.

Copiii hipersensibili prosperă bine, pe baza dietelor fără carne. Interesul lor principal îl reprezintă problemele practice ale vieții și contextele reale. Majoritatea acestor copii au probleme la școală, deoarece par adesea visători și distrași. Cu toate acestea, adevăratele motive pentru această visare nu se regăsesc într-o lipsă de capacitate de concentrare și de disciplină, ci în lipsa de interes pentru subiecte specifice care sunt predate în școală. În multe cazuri, acești copii nu consideră necesar să introducă „subiecte lipsite de importanță” în planul gândirii lor. Pe de altă parte, ei par să aibă un filtru fin pentru formele de gândire, care este doar rudimentar pentru alți copii. Mulți copii cu sindromul HSC au o altă vibrație a gândirii, deoarece se găsesc adesea într-o situație relaxată de „percepție intuitivă”. Asta este ceea ce adulții, adesea, numesc „visător” pentru că pur și simplu nu pot înțelege.

Oricum, este o realitate faptul că multe persoane nu sunt capabile să se ocupe de problema sensibilității acestor copii. Copiilor hipersensibili

le lipsește adesea încrederea în sine atât de necesară, deoarece calitățile lor speciale nu sunt suficient de recunoscute și de promovate. Uneori sunt chiar tachinați din cauza diferențelor și suferă în consecință. Mulți se retrag complet din cercurile colegilor de joacă și ale colegilor de clasă, pentru că au fost răniți sau jigniți și acum se tem de noi respingeri. O altă problemă pentru acești copii este perceperea timpului și a punctualității, precum și viteza și performanța. Prin urmare, ele sunt adesea clasificate ca fiind deficiente de învățare.

Cu toate acestea, nu orice copil care prezintă unele dintre aceste simptome este un copil hipersensibil. Cel mai important indiciu al sindromului HSC este osul sfenoid înclinat (kinesiologic testabil) în craniu – un indiciu clar al stresului mental al acestor copii și un indicator al dovezilor kinesiologice ale stresului emoțional.

Copiii cu sindromul HSC suferă adesea și mult mai intens de stresul școlii decât colegii lor de clasă. Deoarece sunt foarte sensibili, aceștia au o mare aversiune față de neliniște, de zgomot și de violență. Deoarece aceste probleme sunt în continuă creștere în școlile convenționale, este de la sine înțeles că nevoile copiilor hipersensibili nu au fost abordate suficient, ca să nu mai vorbim de faptul că nu se iau în considerare calitățile speciale

ale sufletului. Prin urmare, mulți copii hipersensibili din cadrul sistemului școlar tradițional prezintă un dezavantaj semnificativ, dacă nu chiar deficiențe. Grav este că acești copii suferă enorm din cauza sensibilității lor pronunțate la tensiuni familiale. Ei sunt extrem de receptivi la vibrațiile negative și la dizarmonia din mediul familial. Frecvent, nevoile emoționale ale copiilor hipersensibili sunt cauzate de neînțelegerile dintre părinți. Chiar și venirea pe lume a unui frate sau a unei surori, o schimbare a școlii, o mutare sau pierderea unui animal de companie îi pot provoca copilului hipersensibil un stres emoțional imens.

## Procrearea și nașterea, din punct de vedere spiritual

Modul în care apare viața a fost subiectul a numeroase cercetări științifice. Rămâne necercetat aspectul originii sufletului și locul acestuia în organismul uman. Existența unei vieți (spirituale) după moarte și teza renașterii au fost tratate până acum doar în scrierile religioase și în rapoarte concrete, cu privire la experiențele trăite în pragul morții. În consecință, există o „lume spirituală” pe care noi nu o putem percepe în mod normal cu cele cinci simțuri ale noastre, din motive inexplicabile. Există însă numeroase relatări ale persoanelor care au avut legătură cu lumea spirituală și toate aceste relatări sunt similare.

După moarte și odată cu trecerea de la viața lumească la cea spirituală, cel care rămâne este sufletul nostru. Acesta se întoarce acasă, în lumea spirituală, după „misiunea” pe Pământ (după o viață lumească). În lumea spirituală domnește o altă vibrație, mai sublimă și mai înaltă, plină de căldură și de armonie. Pe Pământ, însă, domnește un plan mai slab al vibrațiilor. Sufletele din viața spirituală comunică cu energia luminii și a gândurilor și oferă o cu totul altă percepție a timpului, care nu se compară cu relațiile lumești.

În lumea spirituală domnesc și energii bogate în lumină și foarte puternice.

Se știe faptul că într-o „lume spirituală” trăiesc suflete, pentru a se „reîncarna” la un moment predestinat, adică pentru a renaște. Acest lucru se întâmplă pentru ca sufletul dintr-un trup omenesc să ducă o viață lumească și să treacă prin anumite lecții și faze de dezvoltare. Sufletele reîncarnate doresc să se dezvolte în mod constant pentru a se apropia de Dumnezeu și, în cele din urmă, pentru a fi „izbăvite” în cea mai înaltă fază a dezvoltării. La momentul „izbăvirii” lui, sufletul nu mai are rolul de a renaște. Procesul de dezvoltare este încheiat. Fiecare suflet aspiră la trecerea prin etapele de dezvoltare succesive, pentru a atinge la final „etapa izbăvirii”. Urmează o „integrare permanentă ca ființă evoluată” în lumea spirituală. Din când în când (mai ales în perioade de criză), se întâmplă ca sufletele vechi să fie trimise încă o dată pe Pământ, pentru a-l susține pe om cu înțelepciunea și cu iubirea lor.

Sufletele copiilor își aleg părinții și calea lor în viață. Adesea, ei se asigură că femeia aleasă ca mamă și bărbatul ales ca tată se întâlnesc „întâmplător” și devin un cuplu. După cum se știe, nu există coincidențe... Totuși, asta nu e suficient? Ei nu doar se asigură că cei doi „oameni potriviți” se întâlnesc, ci că aceștia se și „îndrăgostesc” unul de